

[Aksel Pedersen.]

komst og trække fra dér og dermed opnå den fordel, der ligger. Det er også det, der er hensigten med de 3 forslag, vi her må diskutere.

Det af venstre fremsatte forslag hviler jo rent teknisk på, at vi mangler en særskilt vurdering af bygningsarealet for noterede landbrug, gartnerier, planteskoler og frugtplantager. Derfor er det, vi det første år blot siger, at vi halverer disse brugstypers amtskommunale grundskyld i 1977 — vi går selvfølgelig frem til 1977 af hensyn til amtskommunernes budgetter — og i 1978, efter at den ny vurdering er foretaget, hvor man lovmæssigt kan få en opdeling af arealerne, har vi så muligheden for at sige, at så fjerner man amtsgrundskyldskatten på produktionsjord.

Der er dog nogle undtagelser, for i 1977 siger vi, at ejendomme, der har en større værdi end 1 kr. pr. m², får lov at betale skat af det fulde beløb minus 50 øre pr. m², og der er også et par andre tekniske detaljer.

Man skal huske, at amtsgrundskylden er en omkostning i lighed med alle andre omkostninger i landbruget. Man postulerer, at det er med til at sætte grundprisen i vejret, hvis vi tager den væk. Så vil det jo sige, at hvis vi gik den helt modsatte vej, og det er vel også det, hr. Karl Nielsen ønsker, at der var fuld grundskyld på, at staten simpelt hen ejede jorden, så havde man en lige så god økonomisk produktionssituation. Men vi ved, at vi har en enorm afvandring fra de erhverv, der omhandles af den lettelse her, altså jordbrugserhvervene, og der er jo ingenting, der tyder på, at det ikke godt kunne være tiltrængt med en lettelse for de erhverv. Jordskatter er konkurrenceforvridende, og vi må sige, at det er det, der er temaet i de 3 lovforslag, vi har her.

Det af kristeligt folkeparti fremsatte forslag ligger jo meget tæt på linje med det, venstre har foreslået. Forskellen ligger reelt i overgangsformen og så det, at kristeligt folkeparti siger, at det ikke skal være driftsbygningerne, men kun selve boligen, der skal medtages i det, der skal beskattes.

Vi savner i kristeligt folkepartis forslag en fiksering af beløbet, for reelt vil der ske det, at når vi efter vurderingen i 1977 skal nedsætte med yderligere 4 promille, som forslaget går ud på, da vil der ske en stigning af

ejendomsskatterne, grundet på at ejendomsvurderingen vil stige meget mere end det, de 4 promille vil nedsætte det med. Jeg tænker, det er en forglemmelse fra kristeligt folkepartis side.

Jeg mener også, at man af hensyn til ligestilling med byerhvervene bør medtage produktionsbygningernes grundareal, for at vi dermed kan sige, at det ikke er dér, vi ønsker at frigøre os. Det er en ligestilling med byerhvervene, når produktionsbygningerne skal svare grundskatter, ligesom fabriksbygningerne i byerne gør.

De radikales lovforslag begynder jo så godt, og det er modsat eventyrene, for her ender det nemlig skidt. Vi kommer ud for, at de med den ene hånd vil give noget, som de så med den anden hånd vil tage tilbage, og så vidt jeg kan regne ud bliver det endda med renter, de tager pengene tilbage, hvis forslaget i dets fulde ordlyd går igennem.

Med hensyn til produktionsafgifterne kan der da være ting, som måske er noget af det, vi kan tale om, hvis det er betingelsen for at få et flertal for forslaget om at nedsætte amtsgrundskylden. Det vil i det mindste være en omflytning af afgifter fra andre områder i landbruget og vil for så vidt blot betyde, at man placerer pengene et andet sted. Da nogle af hensigterne, og det er jo også det, landbo- og husmandsforeningernes henvendelse til partierne er gået ud på, er at give de korndyrkende landbrug en del af produktionsafgifterne, kan det vel siges, at det er opnået med det forslag, der kommer fra de radikale.

Men at konsulentordninger o. lign. skal betales over en promilleafgift i stedet for at vi har grundskatter, det synes jeg vil være en urimelighed. Vi må tænke på, at byerhvervene jo har deres konsulentordninger, der betales af staten med en vis procentdel, hvor de endda må indregne både kontorhold og andre dele i refusionsbeløbet. Landbruget får 70 pct. til konsulentordninger, men til gengæld kan kontorhold og kontorudgifter ikke indregnes. Det vil altså sige, at vi dér er nogenlunde ligestillet med byerhvervene, for de har en lavere procent som udgangspunkt. Men det er ikke så meget det, vi skal se på, for det, jeg synes vi skal se på, er, at udlandet, som vi skal konkurrere med, i mange tilfælde stiller konsulenter 100 pct. til rådighed for erhvervene. Det er dér, kon-